

Bolignøden, men den har ogsaa gjort noget andet, som jeg for mit Vedkommende sætter Udaadelig megen Pris paa: den har i stor Udstrækning fremmet Parcelbyggeriet, navnlig omkring vore Købstæder, saa at man nu i vore Købstæders Periferi ser nye Bydele vokse frem, hyggelige Huse med Haver omkring, Huse, som er langt sundere at bo i end Gadernes store Lejekaserner, og navnlig faar man det Indtryk, at der her er skabt langt bedre Vilkaar for Børnene, som kan tumle sig frit i Haverne i Stedet for at skulle tilbringe deres Fritid inde i de snævre Gader eller i Baggaardene. Der er mange Hundrede Arbejdere og andre Smaafolk, som ved Hjælp af Statsboligfonden har faaet rejst eget Hjem, Huse med en eller to Lejligheder i, og denne Byggeform skulde ikke gerne standses, men tværtimod fortsætte. Der foreligger nu Regnskaber for 3 Aar for Statsboligfonden, saa at man nogenlunde er i Stand til at skønne over Institutionens Virksomhed, og man vil da se, at der i de faa Aar er tilsagt Laan til ca. 22 000 Lejligheder, i det første Aar 8 700 og i de næste 2 Aar mellem 6 000 og 7 000 hvert Aar. Regner man med, at der er et lignende Antal Tilsagn i indeværende Aar, vil man se, at man kommer op paa et Lejlighedsantal af 28 000—30 000. Af disse findes ca. $\frac{1}{4}$ i Landkommunerne og noget over $\frac{1}{4}$ i Købstæderne. Statsboligfondens Laan bliver altsaa fordelt ud over det ganske Land. Fondens Virksomhed former sig jo paa den Maade, at den stiller Midler til Raadighed til sekundære Prioriteter op til 85—90 pCt. af den samlede Anskaffelsessum. Det, som det har knebet med tidligere for Folk, som vilde bygge sig et Hjem, var jo netop at skaffe de sidste Prioriteter frem. Førsteprioriteten fik man let nok gennem Kreditforeninger og Sparekasser, og 2den Prioritet fik man i Hypoteklaan, men Resten har det knebet svært med, Her har Statsboligfonden afhjulpet et meget stort Savn ved at sætte sine Penge i Tredieprioriteter. Hvis denne Virksomhed standser, er det ganske utvivlsomt, at det vil betyde en Standsning af, jeg tør vel nok sige: en meget betydelig Del af Byggeriet i det hele taget, thi det er givet, at Vanskelighederne ved at skaffe de sidste Prioriteter frem da vil blive større, end de var, før Statsboligfondens begyndte sin Virksomhed.

Som Følge af det, jeg her har fremført, er det med Beklagelse, jeg hører Ordførerne for Oppositionspartierne stille sig afvisende overfor Ministeriets Ønske om, at der stilles yderligere 7 Mill. Kr. til Raadighed for Statsboligfonden. Jeg tager ikke

i Betænkning at sige, at man ikke alene ikke burde standse Statsboligfondens Virksomhed med Udløbet af det Tidsrum, der er fastsat i Loven, men man burde lade denne Kreditinstitution fortsætte sin Virksomhed, idet det er min Opfattelse, at hvis den ikke fortsætter, vil den væsentligste Del af Parcelbyggeriet standse, fordi det næsten vil være udelukket for Smaafolk, der ikke selv har ret store Midler, at skaffe disse Prioriteter; i hvert Fald vil de ikke kunne skaffe dem uden personlig Kaution fra Venner og Bekendte, og de maa gaa ind paa store Afdrag, hvilket vil sige, at de kommer til at sidde langt haardere ved deres Ejendomme, end naar de faar Laan af Statsboligfonden under den Form, hvorunder denne Fond virker. Og hvis Boligbyggeriet i det væsentligste standses, og det vil jeg anse for sandsynligt ved Statsboligfondens Ophør, er der jo aldeles ingen Tvivl om, at Bolignøden i de Byer, hvor den endnu ikke er afhjulpet, vil stige meget stærkt i Løbet af meget kort Tid, og at Bolignøden i adskillige af de Byer, hvor den i det væsentlige er afhjulpet, vil melde sig igen. Hertil kommer jo ogsaa, at Boligbyggeriet er en udmærket Foranstaltning i Henseende til at skaffe Arbejde, og det er ikke alene, naar det drejer sig om Opførelse af Huse, men ogsaa naar det drejer sig om Møblering af nye Lejligheder og paa mange andre Omraader.

Paa Møder i Landet har jeg mødt Udtalelser om mægtige Milliontab, som man gennem Statsboligfonden har bebyrdet Stat og Kommune med, og jeg har ogsaa set enkelte Blade beskæftige sig med dette Forhold. Nu er det saa heldigt, at vi, som jeg nævnte før, har tre Aars Regnskaber liggende, og vi kan saaledes undersøge, hvorledes det forholder sig. Jeg forudskikker den Bemærkning, at ingen her, som har beskæftiget sig med denne Sag, har villet paastaa, at man kunde træffe disse Foranstaltninger og da navnlig paa den Tid, hvorpaa det skete, uden at det vilde bringe Tab, det har man altsaa været forberedt paa. Spørgsmaalet er saa, om de Krøniker, om jeg saa maa sige, der løber Landet rundt, har noget paa sig. Jeg kan oplyse efter Regnskaberne, at første og andet Regnskabsaar intet Tab viste — det er naturligt nok. Det tredie Regnskabsaar, som er afsluttet pr. 31. Marts 1926 har en Konto, der hedder Tab paa Laan, men det er ikke noget Milliontab, det er et Tab paa i alt 1 350 Kr. Det er altsaa det Tab, der indtil Regnskabsaarets Afslutning er konstateret